

Στην ίδια μας τη χώρα είναι ο εχθρός

Το τελευταίο διάστημα ο δημόσιος διάλογος μονοπωλήθηκε από εθνικιστικές κορώνες και εξάρσεις με αφορμή το άνοιγμα του «Μακεδονικού ζητήματος». Για άλλη μια φορά είδαμε φασιστοπατριώτες να γαυγίζουν στα πάνελ και να διαδηλώνουν στις «λαοσυνάξεις» τα «προαιώνια εθνικά δίκαια» των ελλήνων στο γεωγραφικό χώρο της Μακεδονίας και την κυβέρνηση με την αντιπολίτευση να στήνουν σκυλοκαυγά για τον ποιος κρατάει την πιο «υπεύθυνη εθνική στάση».

Απέναντι σε αυτόν τον συρφετό **οφείλουμε να πάρουμε σαφή θέση και να ενώσουμε τη φωνή μας με όσους καταδικάζουν τον εθνικισμό και παλεύουν για μια άλλη κοινωνία, μια κοινωνία ειρήνης, ισότητας και αλληλεγγύης.** Συγχρόνως, όμως, από διεθνιστική θέση αρχής αλλά και λόγω ανάλυσης της συγκεκριμένης κατάστασης, πρέπει να υπενθυμίσουμε στους υποτελείς της χώρας, ντόπιους και μετανάστες, ότι δεν πρέπει να αναζητούμε τους εχθρούς της τάξης μας και πολύ μακριά: **στην ίδια μας τη χώρα είναι ο εχθρός.**

Δηλώνουμε ξεκάθαρα ότι **δεν αναγνωρίζουμε κανένα «προαιώνιο εθνικό δίκαιο» του ελληνικού κράτους στην περιοχή.** Στοιχειώδης ιστορική έρευνα (ακόμα και των ελληνικών πηγών) και κοινή λογική αρκούν για αποδείξουν ότι ο γεωγραφικός χώρος της Μακεδονίας δεν ήταν ποτέ ελληνικός. Επρόκειτο για μια περιοχή που συναντιούνταν και συμβίωναν, ειρηνικά ή όχι, άνθρωποι με διαφορετικές γλώσσες, θρησκείες, εθνικές συνειδήσεις. **Η εθνική ομογενοποίηση που πέτυχε το ελληνικό κράτος είναι το αποτέλεσμα αίματος και προπαγάνδας, της κρατικής και παρακρατικής βαρβαρότητας.** Και κάποιοι από αυτούς που βίωσαν τη βαρβαρότητα για τα καλά στο μυαλό και στο πετσί τους, ήταν οι μακεδόνες που μιλούσαν τη μακεδονική γλώσσα. Σε βάρος τους, το ελληνικό κράτος εφάρμοσε την ίδια πολιτική ομογενοποίησης και ρατσιστικής διαχείρισης που επιφυλάσσει κατά καιρούς σε όλες τις μειονότητες που κατοικούν στην γεωγραφική επικράτεια της χώρας: διώξεις, πολιτισμική και θρησκευτική καταπίεση, γλωσσικές απαγορεύσεις, ξύλο, υποτίμηση, κτλ.

Η κόντρα για το όνομα της γειτονικής χώρας δεν γίνεται στο όνομα κάποιων αφηρημένων εννοιών, των υποτιθέμενων εθνικών δικαίων και της ιστορικής ακρίβειας. Η άρνηση του ελληνικού κράτους να σεβαστεί το στοιχειώδες δικαίωμα του αυτοπροσδιορισμού, αποτελεί το βασικό εργαλείο του ελληνικού κράτους και κεφαλαίου για τη κυριαρχία του τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό. **Η «μη επίλυση» της ονομασίας δεν είναι παρά η κορωνίδα μιας πολιτικής που στοχεύει στην παντοτινή ομηρεία της Δημοκρατίας της Μακεδονίας.** Αποτελεί το εργαλείο για την επέκταση των ντόπιων επιχειρήσεων, με σκοπό την υποτίμηση των εργαζομένων τόσο στη Δημοκρατία της Μακεδονίας, όσο και στην Ελλάδα (ντόπιων και μεταναστών). Άλλωστε, αυτό το οποίο οι ντόπιοι πολιτικάντηδες και τα ντόπια μέσα ενημέρωσης πάντοτε ξεχνούν, πολύ βολικά, να αναφέρουν, είναι ότι ο ελληνικός ιμπεριαλισμός και καπιταλιστικός επεκτατισμός στη Μακεδονία καλά κρατεί εδώ και δεκαετίες, παρά τα «προαιώνια μίσση».

Στο όνομα, λοιπόν, του ελληνικού ιμπεριαλισμού υπάρχει συνέχεια στη διαχείριση του «Μακεδονικού ζητήματος» από το ελληνικό κράτος. Αυτή είναι η εθνική γραμμή που ακολουθεί το ελληνικό πολιτικό σύστημα, είτε όταν δηλώνει ότι δε θα δεχτεί τον όρο «Μακεδονία» και κανένα παράγωγό του, είτε όταν προωθεί τη σύνθετη ονομασία. Εκεί σκοπεύει η διακομματική συναίνεση που κατά καιρούς, φαινομενικά, σπάει από τις προσπάθειες της εκάστοτε αντιπολίτευσης να διαφοροποιηθεί, πλειοδοτώντας σε εθνικιστικές κορώνες και λαϊκισμό. **Για εμάς η γειτονική χώρα είχε από πάντα όνομα και λέγονταν Δημοκρατία της Μακεδονίας,** από σεβασμό στην κοινή λογική και γιατί έτσι επέλεξαν να αυτοπροσδιορίζονται τα ταξικά μας αδέρφια στην άλλη πλευρά των συνόρων.

Πολλοί αρνούνται, ουσιαστικά, να πάρουν θέση, καλυπτόμενοι πίσω από την προφανή εμπλοκή του NATO στην ανακίνηση του ζητήματος. Παρουσιάζεται έτσι η μαγική εικόνα μιας Ελλάδας που είναι παντοτινό θύμα των «κακών νατοϊκών». Δε διαφωνούμε ότι **το NATO αποτελεί έναν δολοφονικό, μιλιταριστικό, ιμπεριαλιστικό μηχανισμό, μόνο που το ελληνικό κράτος, ως συλλογικός εκφραστής του ελληνικού κεφαλαίου, αποτελεί**

κομμάτι αυτού του δολοφονικού μηχανισμού, πρωταγωνιστή και ευνοημένο αυτών των σχεδιασμών και όχι «το θύμα σκοτεινών κέντρων αποφάσεων που μας επιβουλεύονται». Και για τα συμφέροντά του επιλέγει να κάνει αυτό το οποίο συνηθίζει να κάνει: εκβιάζει για να αποκομίσει τα μεγαλύτερα οφέλη για τα ντόπια αφεντικά και τις γεωστρατηγικές του βλέψεις (που και αυτές με τη σειρά τους έχουν ως σκοπό την μεγιστοποίηση της κερδοφορίας του ελληνικής αστικής τάξης).

Δεν αναγνωρίζουμε κάποια υποτιθέμενη «αντισυστημική» δυναμική στη συμμετοχή στα εθνικιστικά συλλαλητήρια, όπως γελοιωδώς υποστήριξαν όσοι προσπαθούν να σωθούν από την πολιτική τους ανυπαρξία (συμμετοχή που μεγαλοποιήθηκε από τα ντόπια μέσα ενημέρωσης με κραυγαλέα ψέματα). Επρόκειτο για **συνάξεις ακροδεξιών, στις οποίες πρωταγωνιστικό ρόλο και στο οργανωτικό και στο πρακτικό/ενεργητικό κομμάτι είχαν οι φασίστες της χρυσής αυγής οι οποίοι βρήκαν ευκαιρία να βγουν από τις τρύπες τους.** Όπως το '92 τα εθνικιστικά συλλαλητήρια ήταν η αφετηρία της δημόσιας νομιμοποιημένης παρουσίας της χρυσής αυγής, έτσι και τώρα μέσα απ' αυτά, «ξεναβαφίζεται» ως ο «προστάτης των εθνικών δικαιών» και αναβαθμίζει ποιοτικά τη δράση της (μετά από μια σχετική ύφεση λόγω της δίκης), πάντα με τη συνδρομή της ελληνικής αστυνομίας και του κράτους και επιτίθεται σε κινηματικούς ελευθεριακούς χώρους: ολοσχερές κάψιμο της κατάληψης Libertatia στη Θεσσαλονίκη, επίθεση στον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο Σχολείο στη Θεσσαλονίκη, επίθεση στην κατάληψη Φαβέλα (Αθήνα), επίθεση στο αυτοοργανωμένο θέατρο Εμπρός (Αθήνα). **Εμείς στεκόμαστε αλληλέγγυες και αλληλέγγυοι στους χώρους που δέχτηκαν τις επιθέσεις και οπλίζουμε τη φαρέτρα μας για τις δικές μας ταξικές, κοινωνικές, αντιφασιστικές, αντιρατσιστικές και αντιεθνικιστικές αντιστάσεις.**

Δε σκοπεύουμε να αναζητήσουμε τον εχθρό εκτός των συνόρων, όταν τον έχουμε τόσο κοντά μας. Εχθροί μας είναι ο αστική τάξη, ο καπιταλισμός, ο ιμπεριαλισμός, ο μιλιταρισμός και μια χαρά τους εντοπίζουμε εντός των συνόρων. **Δεν είναι οι Μακεδόνες η αιτία για την ολοένα και πιο βάρβαρη επέλαση του καπιταλισμού πάνω στις πλάτες μας, ούτε φταίνε οι «ξένοι» για την εξαθλίωσή μας. Ένας είναι ο φταίχτης και αυτός είναι τα αφεντικά μας.**

Αλληλεγγύη στους κινηματικούς χώρους και δομές, καθώς και στους ανθρώπους που δεχτήκανε επίθεση από τους φασίστες.

Διεθνιστική ταξική αλληλεγγύη: κοινός αγώνας, ενάντια στον πόλεμο και στον εθνικισμό.

Τσακίζουμε τον φασισμό – ρατσισμό σε κάθε του μορφή.

Ο προλετάριοι δεν έχουνε πατρίδα

Πανβαλκανική διεθνιστική διαδήλωση στη Θεσσαλονίκη

Σάββατο 10/3, 12.00, Καμάρα

Αντιφασιστική Συνέλευση **No Pasaran**